

Ministerieel besluit betreffende het beroep tegen het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Ranst van 16 september 2024 houdende de goedkeuring van de 'zaak van de wegen' in het kader van de verkavelingsaanvraag voor de oprichting van 7 woningen, met aanleg van een trage verbindingsweg op een terrein gelegen te gemeente Ranst, De Winkelhaak 10 (OMV_2024015302).

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen (hierna: decreet gemeentewegen);
- het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, artikel 31/1, ingevoegd bij het decreet van 3 mei 2019 (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2024 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering, artikel 9/1.

Juridisch kader

Op 5 juli 2024 werd door Danneels Projects NV, met maatschappelijke zetel te Sint-Baafskerkstraat 1, 8200 Brugge en zoals ingeschreven in de Kruispuntbank der Ondernemingen onder het nummer: 0876.446.270, een vergunningsaanvraag ingediend voor het verkavelen van gronden in 12 loten, waarvan 7 bestemd voor eengezinswoningen, en de aanleg van een trage verbindingsweg.

De vergunningsaanvraag heeft betrekking op een terrein gelegen te De Winkelhaak 10, 2520 Ranst. Het betrokken perceel is kadastraal gekend als zijnde Ranst, Vierde Afdeling, Sectie C, nrs. 225Y.

Er werd een openbaar onderzoek georganiseerd van 27 juli 2024 tot en met 25 augustus 2024. Gedurende deze periode werden 11 bezwaren ingediend.

Na afloop van het openbaar onderzoek werd, hoewel de aanvrager aan zijn aanvraag geen rooilijnplan toevoegde, door de gemeenteraad van gemeente Ranst op 16 september 2024 overgegaan tot de goedkeuring van de aanleg van een nieuwe trage verbindingsweg en werd kennis genomen van de bezwaren die betrekking hebben op de 'zaak van de wegen'. (Hierna: 'de bestreden beslissing')

In navolging hiervan heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst op 31 oktober 2024 beslist om de vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Per beveiligde zending werd op 5 december 2024 door de beroepsindieners, zoals navolgend weergegeven, een administratief beroep ingesteld tegen het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Ranst van 16 september 2024. Op zelfde datum werd door de beroepsindieners een administratief beroep ingediend bij de Deputatie van de provincie Antwerpen, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 31 oktober 2024.

Motivering

Dit besluit is gebaseerd op de volgende motieven:

- Door middel van beveiligde zending dd. 5 december 2024 wordt een administratief beroep ingesteld tegen de gemeenteraadsbeslissing van de gemeente Ranst van 16 september 2024 door volgende natuurlijke personen:

- De heer **Mats WEUTS**, wonende te De Winkelhaak 10, 2520 Ranst (Emblem);
- Mevrouw **Enya DENIES**, wonende te De Winkelhaak 10, 2520 Ranst (Emblem);

Zoals beiden bijgestaan en vertegenwoordigd door raadslieden Mr. Reiner TIJS en Mr. Joram MAES, beiden advocaat bij FORUM ADVOCATEN BV met kantoren te Stijfselrui 48 bus 101, 2000 Antwerpen, alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan;
(Hierna: "Beroepsindieners")

- Het beroep wordt ingediend op grond artikel 31/1 van het Omgevingsvergunningsdecreet van 25 april 2014.

Onderzoek van de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 31/1, §2 van het Omgevingsvergunningsdecreet wordt het beroep op straffe van onontvankelijkheid met een beveiligde zending ingediend bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat op:

- 1° de dag na de datum van de betekening van de bestreden beslissing voor die personen of instanties aan wie de beslissing betekend wordt;
- 2° de dag na het verstrijken van de beslissingstermijn als de omgevingsvergunning in eerste administratieve aanleg stilzwijgend geweigerd wordt;
- 3° de dag na de eerste dag van de aanplakking van de bestreden beslissing in de overige gevallen.

Daarnaast bezorgt de indiener op straffe van onontvankelijkheid gelijktijdig met de beveiligde zending van het beroep aan de Vlaamse Regering, een afschrift van het beroepschrift met een beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen en aan de bevoegde beroepsinstantie, zoals vermeld in artikel 52 van het Omgevingsvergunningsdecreet.

- Het beroep werd ingediend met een beveiligde zending.
- Een afschrift van het beroepsschrift werd aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst en aan de Vlaamse regering bezorgd.
- Beroepsindieners dienden gelijktijdig een beroep in bij de Deputatie van de provincie Antwerpen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 31 oktober 2024;
- Het ingediende beroep is tijdig ingesteld.

Het ingediende beroep is **ontvankelijk**.

Onderzoek van de gegrondheid

Voorafgaand:

Overeenkomstig artikel 31/1, §1 van het Omgevingsvergunningsdecreet kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de Vlaamse Regering tegen het besluit van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg.

Voorts is het zo dat overeenkomstig artikel 31/1, §5 van het Omgevingsvergunningsdecreet het besluit van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg alleen kan worden vernietigd in de volgende gevallen:

1° wegens strijdigheid met het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen;

2° wegens strijdigheid met de doelstellingen en principes, vermeld in artikel 3 en 4 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, en in voorkomend geval het gemeentelijk beleidskader en afwegingskader, vermeld in artikel 6 van hetzelfde decreet;

3° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

In de mate in het beroepsschrift van 5 december 2024 door beroepsindieners kritieken worden geuit die (1) niet gericht zijn tegen een beslissing van de gemeenteraad zoals bedoeld in artikel 31/1, §1 van het Omgevingsvergunningsdecreet dan wel (2) kritieken betreffen die overeenkomstig artikel 31/1, §5 van het Omgevingsvergunningsdecreet geenszins tot de vernietiging van deze beslissing kunnen leiden, worden deze punten van kritiek niet onderzocht.

Ten gronde:

- Overwegende dat de Vlaamse Regering niet de bevoegdheid heeft om het besluit over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg volledig te beoordelen, maar gebonden is aan de toetsingsgronden uit het Decreet Gemeentewegen.

Overwegende dat de beslissing van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 3 van het Decreet Gemeentewegen het doel moet nastreven om de structuur, de samenhang en de toegankelijkheid van de gemeentewegen te vrijwaren en te

verbeteren, in het bijzonder om aan de huidige en toekomstige behoeften aan zachte mobiliteit te voldoen.

Daartoe voert de gemeente een geïntegreerd beleid, onder meer gericht op:

- 1° de uitbouw van een veilig wegennet op lokaal niveau;
- 2° de herwaardering en bescherming van een fijnmazig netwerk van trage wegen, zowel op recreatief als op functioneel vlak.

Overwegende dat de beslissing van de gemeenteraad overeenkomstig artikel 4 van het Decreet Gemeentewegen minimaal rekening moet houden met de volgende principes:

- 1° wijzigingen van het gemeentelijk wegennet staan steeds ten dienste van het algemeen belang;
- 2° een wijziging, verplaatsing of afschaffing van een gemeenteweg is een uitzonderingsmaatregel die afdoende wordt gemotiveerd;
- 3° de verkeersveiligheid en de ontsluiting van aangrenzende percelen worden steeds in acht genomen;
- 4° wijzigingen aan het wegennet worden zo nodig beoordeeld in een gemeentegrensoverschrijdend perspectief;
- 5° bij de afweging voor wijzigingen aan het wegennet wordt rekening gehouden met de actuele functie van de gemeenteweg, zonder daarbij de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang te brengen. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen.

- Overwegende dat de beroepsindieners in een **eerste beroepskritiek** opwerpen dat artikel 12, §2 en artikel 16, §2 van het Decreet Gemeentewegen geschonden worden doordat aan het aanvraagdossier geen rooilijnplan wordt gevoegd, minstens geen enkel plan in het aanvraagdossier voldoet aan de minimale inhoudelijke vereisten.

Beroepsindieners werpen op dat de voorliggende vergunningsaanvraag de intentie omvat om een wijziging aan te brengen aan het gemeentelijk wegennet gelet dit uitdrukkelijk blijkt uit het administratief dossier en de stukken van het aanvraagdossier. Immers wordt de verplaatsing/het officialiseren van een bestaand (openbaar) wandelpad beoogd.

Zo wordt in de verantwoordingsnota bij het aanvraagdossier expliciet gesteld:

"Doorheen het gebied loopt een olifantenpad dat gebruikt wordt door wandelaars uit de buurt. Dit pad wordt geïntegreerd in het ontwerp volgens een aangepast traject."

En:

"Het bestaande wandelpad dat momenteel het perceel doorkruist en De Winkelhaak verbindt met het fietspad en de Beukendreef, zal worden verlegd naar de rand van het perceel en voorzien van halfverharding. Tussen dit pad en de gemeenschappelijke tuin wordt een natuurlijke buffer van struikgewas aangelegd."

Volgens beroepsindieners kan er geen twijfel bestaan rond de duidelijke intentie van de vergunningsaanvraag om naast de beoogde verkaveling eveneens te voorzien in de verplaatsing van een openbare weg naar de rand van het project.

De Raad van State besluit in het arrest van 21 januari 2025 dat de gemeente bij het nemen van de bestuurlijke beslissing om een grondstrook als gemeenteweg te erkennen een discretionaire bevoegdheid uitoefent, waarbij hij – zoals uitdrukkelijk bevestigd wordt door artikel 4, 1°, van het Gemeentewegendecreet – het algemeen belang in acht dient te nemen en onder meer dient na te gaan of de grondstrook past in een uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening doordacht wegennet (RvS 21 januari 2025, nr.262.048).

In de bestreden beslissing heeft de gemeenteraad gebruik gemaakt van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid en geoordeeld dat in de omgevingsvergunningsaanvraag een gemeenteweg wordt opgenomen in het gemeentelijk wegennet.

Wanneer de vergunningsaanvraag voorziet in de wijziging, aanleg, opheffing of verplaatsing van een gemeenteweg moet in toepassing van artikel 12, §2 van het Decreet Gemeentewegen een rooilijnplan aan het aanvraagdossier worden toegevoegd.

Dit rooilijnplan dient te voldoen aan de vereisten van artikel 16, §§2-3 van het Decreet Gemeentewegen en dient onder meer de actuele en toekomstige rooilijn aan te duiden, de kadastrale gegevens weer te geven, de 'getroffen' oppervlakte door de nieuwe rooilijn weer te geven en de gegevens van de getroffen eigenaars te bevatten.

De Vlaamse Regering dient vast te stellen dat uit het aanvraagdossier niet blijkt dat er een rooilijnplan in de zin van artikel 12, §2 en artikel 2, 5° van het Decreet Gemeentewegen gevoegd werd aan het aanvraagdossier.

De Vlaamse Regering stelt vast dat de bestreden beslissing een 'rooilijnplan' goedkeurt, doch betreft dit het plan getiteld "*BA_OMG_P_N_Verhardingen*" wat louter een weergave betreft van de oppervlakte die door de vergunningsaanvrager gratis overgedragen zal worden aan de gemeente Ranst (Hierna: "plan gratis grondafstand").

De inhoudelijke vereisten van artikel 16, §§2-3 van het Decreet Gemeentewegen vereisen niet expliciet dat een rooilijnplan zelf duidelijk aangeeft dat het een 'rooilijnplan' betreft, noch werden hierover bijkomende richtlijnen opgesteld door de Vlaamse Regering cfr. artikel 16, §4 van hetzelfde decreet.

In dit dossier bestaat er geen discussie over het feit dat een rooilijnplan ontbreekt aangezien het goedgekeurde 'rooilijnplan' duidelijk louter een "plan gratis grondafstand" uitmaakt en geenszins op enigerwijze de grenzen van gemeentewegen vastlegt/weergeeft.

Daarbij nog opgemerkt dat de goedkeuring van het "plan gratis grondafstand" door de gemeenteraad van de gemeente Ranst voorliggend niet anders doet besluiten, gelet het duidelijk is dat het plan in kwestie geen 'rooilijnplan' uitmaakt noch in die zin aangewend kan worden.

Beroepsindieners moeten worden bijgetreden dat geen rooilijnplan werd toegevoegd aan de omgevingsvergunningsaanvraag waardoor dit een schending inhoudt van artikel 12, §2 decreet gemeentewegen. De aanvraag bevat enkel een "plan gratis grondafstand".

De eerste beroepskritiek **is gegrond**.

- De Vlaamse Regering wenst erop te wijzen dat aangezien de eerste beroepskritiek gegrond werd bevonden, de vernietiging van de bestreden beslissing reeds vaststaat en verdere – gegronde – beroepskritieken niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging.

De Vlaamse Regering zal zich bij de behandeling van de verdere beroepskritieken dan ook beperkt uitspreken en zich beperken tot de essentie.

- Overwegende dat de beroepsindieners in een **tweede beroepskritiek** opmerken dat het goedgekeurde 'rooilijnplan' alleszins niet voldoet aan de vereisten van artikel 16, §2 en de artikelen 3 en 4 van het Decreet Gemeentewegen.

Dit doordat de beroepsindieners de mening toebedeeld zijn dat niet alle wijzigingen aan het gemeentelijk wegennet opgenomen worden op het 'rooilijnplan' dat goedgekeurd werd.

De Vlaamse Regering merkt in dit verband op dat bij de behandeling van de eerste beroepskritiek reeds vastgesteld werd dat het goedgekeurde plan door de bestreden beslissing geen 'rooilijnplan' uitmaakt in de zin van artikel 12, §2 van het Decreet Gemeentewegen.

Waardoor ook de vaststelling gemaakt wordt dat aan het aanvraagdossier geen rooilijnplan gevoegd werd.

Als zodanig is de tweede beroepskritiek van de beroepsindieners vanwege de gegrondheid van de eerste beroepskritiek zonder voorwerp, aangezien er aan het aanvraagdossier geen 'rooilijnplan' gevoegd werd in de zin van artikel 2, 5^e en artikel 12, §2 van het Decreet Gemeentewegen.

Gelet daarop wordt de tweede beroepskritiek niet verder onderzocht.

- Overwegende dat de beroepsindieners in een **derde beroepskritiek** opwerpen dat de ingediende bezwaren over de 'zaak van de wegen' niet behandeld worden in de bestreden beslissing doch hier louter 'kennis van werd genomen', minstens enkele relevante bezwaren door de gemeenteraad niet opgenomen werden in de bestreden beslissing.

- De Vlaamse Regering wenst erop te wijzen dat uit de verplichting om een openbaar onderzoek te organiseren ook de verplichting voortvloeit om de ingediende bezwaren met de nodige zorgvuldigheid (en motieven) te behandelen (RvS 16 september 2022, nr. 254.522; RvS 14 november 2014, nr. 229.171).

Overeenkomstig artikel 47 van het Omgevingsvergunningsbesluit komt het aan de gemeenteraad toe om de bezwaren te behandelen die raken aan de 'zaak van de wegen':

"Als een beslissing van de gemeenteraad vereist is over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg, neemt de gemeenteraad daarover een besluit. De gemeenteraad neemt daarbij kennis van de standpunten, opmerkingen en bezwaren die zijn ingediend tijdens het openbaar onderzoek."

Waartoe vaste rechtspraak aanneemt dat de gemeenteraad niet enkel 'kennis' dient te nemen van de ingediende bezwaren, maar deze ook werkelijk dient te behandelen aangezien zij als enige exclusief bevoegd is om zich over de 'zaak van de wegen' (cfr. Art. 31 Omgevingsvergunningsdecreet juncto artikel 8 Decreet Gemeentewegen) uit te spreken (RvS 20 april 2021, nr. 250.344).

De gemeenteraad is daarbij niet verplicht om op elk bezwaar afzonderlijk een antwoord te verlenen, immers kan een algemeen standpunt (of de behandeling van een ander bezwaarpunt) de benodigde verduidelijking geven, doch dient het voor de bezwaarindiener voldoende duidelijk te zijn waarom haar standpunt wel of niet gevolgd wordt.

- De Vlaamse Regering dient de beroepsindieners bij te treden in hun beroepskritiek, aangezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de gemeenteraad overgegaan is tot de behandeling van de ingediende bezwaren.

De bestreden beslissing stelt het volgende aangaande de ingediende bezwaarschriften:

"Slechts 3 bezwaarschriften handelen over de impact van de inplanting en aanleg van de trage weg:
- is het alternatieve tracé wenselijk en realistisch
- zal de gemeente instaan voor het onderhoud van de trage weg
- het roolijnplan is niet voldoende uitgewerkt om een beslissing over te kunnen nemen
De overige bezwaarschriften zullen inhoudelijk behandeld worden bij de beslissing over de verkavelingsvergunning."

Hoewel daarbij aangegeven wordt dat de 'overige bezwaarschriften' inhoudelijk behandeld worden door de vergunningverlenende overheid, dient echter vastgesteld te worden dat de bezwaarschriften met betrekking tot de 'zaak van de wegen' niet verder behandeld worden. Deze worden louter weergegeven.

Bovendien kan tevens niet uit de – beperkte – motivering van de bestreden beslissing een standpunt achterhaald worden waarom de bezwaren weerlegd

zouden worden. De bestreden beslissing omvat immers slechts volgende motivering:

"Momenteel is er officieel geen trage verbinding aanwezig over het private perceel. De oude buurtweg werd immers afgeschaft. Toch gebruiken wandelaars en fietsers deze route nog als doorsteek tussen De Winkelhaak en het Safipad. Door het vastleggen van de rooilijn voor de trage weg - die ook wordt overgedragen naar de gemeente - kan deze verbinding bestendigd worden, zelfs als het private perceel zou worden afgesloten of ontwikkeld."

Waarbij hierin geen antwoord gelegen is aangaande de bezwaarpunten over het onderhoud, het 'realistisch' karakter van deze weg alsook het al dan niet volledig karakter van het rooilijnplan zelf.

Bovendien merkt de Vlaamse Regering op dat de beroepsindieners evenzeer bijgetreden moeten worden daar waar zij argumenteren dat niet alle relevante bezwaren weerhouden worden in de bestreden beslissing. Zo bevatten enkele bezwaarschriften immers ook bezorgdheden/opmerkingen aangaande de voorziene mobiliteitseffecten, dewelke ook niet behandeld werden in de bestreden beslissing.

Als zodanig stelt de Vlaamse Regering vast dat de bezwaarschriften aangaande de 'zaak van de wegen' niet behandeld werden door de gemeenteraad, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 47 van het Omgevingsvergunningsdecreet en het openbaar onderzoek als substantiële pleegvorm.

De derde beroepskritiek is **gegrond**.

- Overwegende dat de beroepsindieners in **een vierde beroepskritiek** tot slot een schending opwerpen van de artikelen 3 en 4 van het Decreet Gemeentewegen doordat de bestreden beslissing slechts een uiterst summiere motivering zou omvatten.
- De Vlaamse Regering merkt op dat de voorliggende bestreden gemeenteraadsbeslissing een 'goedkeurende' beslissing over de 'zaak van de wegen' betreft, waarop niet de formele motiveringsplicht maar wel de materiële motiveringsplicht van toepassing is (RvS (10e k.) nr. 239.792, 7 november 2017; RvS 4 oktober 2016, nr. 235.964).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat de bestreden gemeenteraadsbeslissing gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en deze in evenredigheid staat met de aard, het voorwerp en het belang van de genomen beslissing (RvS 21 april 2021, nr. 250.368).

Het is daarbij niet vereist dat de motieven ten grondslag van de bestreden gemeenteraadsbeslissing enkel exclusief in de bestreden beslissing zelf opgenomen dienen te worden. Het volstaat dat deze deel uitmaken van het administratief dossier en daartoe herkenbaar zijn (RvS 21 december 2010, nr. 209.984).

Artikel 4 van het Decreet Gemeentewegen bevat de principes en doelstellingen waarmee de bestreden beslissing rekening dient te houden. Het is daarbij aan de gemeenteraad om binnen de toegekende discretionaire bevoegdheid een beoordeling te maken van deze principes, zonder dat evenwel een expliciete 'toetsing' hiervan vereist wordt (RvVb 23 september 2021, nr. A-2122-0067).

- De bestreden beslissing omvat volgende – uiterst summiere – motivering in het licht van de principes en doelstellingen van de artikelen 3 en 4 van het Decreet Gemeentewegen:

"Momenteel is er officieel geen trage verbinding aanwezig over het private perceel. De oude buurtweg werd immers afgeschaft. Toch gebruiken wandelaars en fietsers deze route nog als doorsteek tussen De Winkelhaak en het Safipad. Door het vastleggen van de rooilijn voor de trage weg - die ook wordt overgedragen naar de gemeente - kan deze verbinding bestendig worden, zelfs als het private perceel zou worden afgesloten of ontwikkeld."

Alsook:

"De bestaande wandelwegen op het terrein (doorsteek tussen De Winkelhaak en Safipad en Beukendreef) worden geïntegreerd in het plan: de oude (afgeschafte) buurtweg nummer 9 is in de praktijk immers nog steeds in gebruik. Het gebruik wordt door de vaststelling van de rooilijn officieel gemaakt door een strook van 3 meter langs de verkaveling over te dragen naar het openbaardomein. Deze sluit aan op de trage weg die momenteel al op openbaar domein ligt (insteekweg van De Winkelhaak). Er hoeven dus geen alternatieve verbindingen gezocht te worden."

De beroepsindieners hekelen in het bijzonder dat de weergegeven motivering niet *in concreto* toelicht waarom het voorgestelde tracé, omvattende de nieuwe trage verbinding, zou beantwoorden aan de principes en doelstellingen van de artikelen 3 en 4 van het Decreet Gemeentewegen.

De Vlaamse Regering merkt in dit verband op dat de bestreden beslissing als motief van algemeen belang aanvoert dat het bestaande feitelijk gebruik van een wandelpad bestendig wordt, zodanig fietsers en wandelaars hiervan gebruik kunnen maken.

Hoewel deze motivering aangeeft dat er rekening gehouden wordt met artikel 4, 1ste van het Decreet Gemeentewegen, blijkt echter niet dat de bestreden beslissing onder meer rekening gehouden heeft met de verkeersveiligheid, de ontsluiting van de aangrenzende percelen of de actuele en toekomstige behoeften.

De beroepsindieners dienen in dit verband bijgetreden te worden aangezien de bestreden beslissing o.m. geen blijk geeft van enige motivering waarom de voorziene nieuwe trage verbinding de verkeersveiligheid zou dienen.

De loutere omstandigheid dat de verbinding met een bestaand openbaar gebruik bestendig wordt, volstaat niet aangezien met de voorliggende wijziging afgeweken wordt van het bestaande tracé (het 'olifantenpad' wordt verlegd).

Waarbij de voorziene ligging, breedte en inrichting van de wegenis op geen enkel moment betrokken worden in de motivering aangaande de doelstellingen en principes van het Decreet Gemeentewegen. Hetgeen des te meer vereist was aangezien uit de ingediende bezwaarschriften duidelijk blijkt dat de verkeersveiligheid, en de impact daarop vanwege het voorgestelde nieuwe tracé, een bezorgdheid uitmaakt.

De beroepsindieners worden aldus bijgetreden in hun argumentatie aangezien de bestreden beslissing zich beperkt tot een algemene, vage, motivering waaruit niet blijkt dat rekening gehouden werd met alle principes en doelstellingen van de artikelen 3 en 4 van het Decreet Gemeentewegen.

De vierde beroepskritiek is in de gegeven mate **gegrond**.

- Overwegende dat bovenvermeld gemeenteraadsbesluit aldus dient te worden vernietigd.

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, HAVENS EN SPORT
BESLUIT:

Artikel 1. Het beroep, ingediend door de beroepsindieners tegen het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Ranst van 16 september 2024 houdende de goedkeuring van de 'zaak van de wegen' in het kader van de verkavelingsaanvraag voor de oprichting van 7 woningen, met aanleg van een trage verbindingsweg, met het kenmerk OMV_2024015302, is ontvankelijk en gegrond. De beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Ranst van 16 september 25024 wordt vernietigd.

Art. 2. Van dit besluit wordt kennis gegeven aan de indieners van het beroep, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst en de deputatie van de provincie Antwerpen als bevoegde vergunningverlenende overheid.

Brussel, ... (datum).

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport,

Annick DE RIDDER